

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/120/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119206438
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1119206438.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: V. M. Y. N., F.: XX XXX XXX, S. O., G., proti žalovanému: Z. D. M., X. XX, G., zastúpeného M. H. S. K. - M. N..V..Q., F.: XX XXX XXX, K. XX, G., o zaplatenie 453,16 eura s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10.09.2021, č.k. 12C/24/2019-65, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,90%.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 10.09.2021, č.k. 12C/24/2019-65, zastavil konanie v časti zaplatenia sumy 301,60 eura (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 111,36 eura, pokutu 17 eur, poštovné spojené s vymáhaním pohľadávky 1,45 eura, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.), zo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.), žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,50% (výrok IV.), pričom upravil Slovenskú poštu, a.s. na vrátenie súdneho poplatku v sume 11,40 eura žalobcovi, po právoplatnosti rozsudku (výrok V.).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobou zo dňa 13.05.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 453,16 eura a úhrady poštových sadzieb spojených s vymáhaním v sume 1,45 eura titulom nezaplatenia úhrad za služby poskytnuté žalobcom v zmysle zákona č 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z.z.“).

3. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania vzal žalobca písomným podaním zo dňa 19.08.2019 žalobu v časti zaplatenia sumy 296,96 eura späť, s tým, že sa domáhal zaplatenia istiny 139,20 eura, pokuty v sume 17 eur a poštových sadzieb spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 1,45 eura. Následne písomným podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 07.09.2021 vzal žalobca späť žalobu i v rozsahu sumy 4,64 eura a žiadal len zaplatenie istiny 134,56 eura, pokuty v sume 17 eur a poštových sadzieb spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 4,45 eura. Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ku ktorému nebol potrebný súhlas žalovaného, súd prvej inštancie za aplikácie § 144, § 145 ods. 1, ods. 2 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konanie o zaplatenie sumy 301,60 eura zastavil.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal konajúci súd za preukázané, že žalovaný si riadne a včas nespĺnil povinnosť úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska vyplývajúce mu zo zákona č. 340/2012 Z.z., avšak len za obdobie od apríla 2016 do apríla 2018. So zreteľom na žalovaným uplatnenú námietku premlčania, ktorú vyhodnotil za dôvodnú pokiaľ išlo o nárok na úhradu služby za mesiac apríl 2016 v sume 4,64 eura, v tejto časti žalobu zamietol. Zároveň

vyhodnotil za nedôvodnú žalobu pokiaľ išlo o zaplatenie úhrad za mesiace máj 2018 až september 2018, nakoľko žalovaný preukázal ich zaplatenie riadne a včas, ako i nedôvodnosť nároku na poštovné v rozsahu presahujúcom sumu 1,45 eura. Vyhodnotiac za oprávnený nárok žalobcu na úhradu za služby poskytnuté v priebehu 24 mesiacov po á 4,64 eura, spolu v sume 111,36 eura, ako i nárok na zaplatenie pokuty v sume 17 eur a poštovného v sume 1,45 eura, súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy za súčasnej aplikácie § 1, § 3 písm. a), § 4 ods. 1, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1 a ods. 2, § 8, § 10 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu vo veci a žalobcovi, ktorého úspech predstavoval 82,75%, priznal náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 65,50%, keď úspech žalovaného bol 17,25%.

6. Proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p. Namietal, že konajúci súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,50% i napriek tomu, že žalobca pristúpil ku späťvzatiu žaloby v časti zaplatenia sumy 296,96 eura a následne i v časti zaplatenia sumy 4,64 eura z dôvodu vznesenia námietky premlčania a následne vyhodnotil za opodstatnený nárok len v rozsahu úhrady za 24 mesiacov, t.j. v sume 111,36 eura, na ktorej zaplatenie ho zaviazal spolu s pokutou v sume 17 eur a poštovným v sume 1,45 eura. Žalovaný mal za to, že v časti nároku na zaplatenie sumy 301,60 eura mal súd prvej inštancie aplikovať ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p. a zohľadniť zásadu procesného zavinenia, keďže dôvodom späťvzatia, a tým zastavenia konania, bola ním dôvodne vznesená námietka premlčania. Ak si žalobca v konaní uplatnil premlčaný nárok, musel počítať i s procesnou obranou v podobe vznesenia námietky premlčania, a teda s jeho prípadným neúspechom v tejto časti. Vzhľadom na uvedené, mal konajúci súd prirátavať zavinenie na zastavení konania v časti zaplatenia sumy 301,60 eura žalobcovi, a nadväzne na to, rozdeliť náhradu trov konania podľa pomeru víťazstva žalobcu vo veci samej v rozsahu 28,50%, zníženého o časť jeho neúspechu v rozsahu 71,45%; v konečnom dôsledku mal teda súd prvej inštancie priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,90%, keďže pomer úspechu/neúspechu sa určuje k celému predmetu konania. K identickým záverom pritom došiel i Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 23.11.2018, sp. zn. III. ÚS 439/2018. Na uvedenom základe žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 42,90% alebo ho zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania majúci povahu uznesenia, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a došiel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje primárne tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov konania proti neúspešnej strane, a to buď v celom rozsahu alebo pomerne. Okrem tejto zásady sa uplatňuje i zásada zavinenia, a to v prípadoch, keď dôjde k zastaveniu konania. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť na zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného; to isté je platí aj v prípade čiastočného späťvzatia žaloby. Pokiaľ žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného, spočívajúceho napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez

toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, žalovanému nemožno pričítať procesné zavinenie a trovy žalovaného znáša žalobca.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 13.05.2019 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 436,16 eura, ktorá predstavovala úhradu za služby verejnosti za obdobie od júla 2010 do septembra 2018, vrátane, po á 4,64 eura mesačne, spolu so zmluvnou pokutou 17 eur a nákladmi spojenými s vymáhaním pohľadávky v sume 1,45 eura, t.j. spolu sumy 454,61 eura. Písomným podaním zo dňa 19.08.2019 a zo dňa 07.09.2021 zoberal žalobca žalobu v časti zaplata sumy spolu 301,60 eura späť (296,96 eura + 4,64 eura). Dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby v predmetnej sume bola reakcia žalobcu na procesnú obranu žalovaného, ktorý vzniesol námietku premlčania časti jeho nároku za obdobie od júla 2010 do apríla 2016. V nadväznosti na túto procesnú dispozíciu žalobcu s predmetom konania konajúci súd žalobu v časti zaplata sumy 301,60 eura zastavil. Následne, prihládajúc i na ďalšie skutkové tvrdenia žalovaného a ním predložené listinné dôkazy, ktorými preukázal zaplata úhrady za poskytnuté služby verejnosti po á 4,64 eura mesačne za obdobie od mája 2018 do septembra 2018, konajúci súd vyhodnotil za dôvodný nárok žalobcu len v sume 111,36 eura (za mesiace máj 2016 až apríl 2018), spolu s nárokom na zmluvnú pokutu v sume 17 eur a poštovným v sume 1,45 eura (zo sumy 4,45 eura, ktorá však nebola predmetom konania, keďže konajúci neuplatnil postup podľa § 142 C.s.p. - pozn. odvolacieho súdu), t.j. celkovo v sume 129,91 eura, na ktorej zaplata žalovaného rozsudkom zo dňa 10.09.2021 zaviazal a vo zvyšku (23,20 eura) jeho nárok ako neopodstatnený zamietol.

14. Vychádzajúc z týchto skutočností je zrejmé, že žalobca bol v konaní úspešný v časti zaplata sumy 129,91 eura, v ktorej časti mal nárok na náhradu trov konania podľa zásady úspechu (§ 255 C.s.p.), a neúspešný v časti konania o zaplata sumy 23,20 eura, v ktorej mal úspech žalovaný. Vo vzťahu ku konaniu o zaplata sumy 301,60 eura, v ktorej časti zoberal žalobca žalobu späť, mal konajúci súd aplikovať tzv. zásadu zavinenia a skúmať procesné zavinenie sporových strán na zastavení konania (§ 256 C.s.p.), ako správne namietal žalovaný. Z odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania (bod 23.) je však zrejmé, že súd prvej inštancie tak nepostupoval a na rozhodovanie o náhrade trov konania aplikoval len zásadu úspechu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p.; jeho rozhodnutie potom spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

15. Ako bolo vyššie uvedené, v prípade späťvzatia žaloby v časti zaplata sumy 301,60 eura bolo pre potreby rozhodnutia o náhrade trov konania nevyhnutné skúmať, ktorá zo sporových strán procesne zaviniła zastavenie konania. Žalobca odôvodnil dispozitívny úkon, ktorým zoberal žalobu čiastočne späť tým, že akceptoval žalovaným vznesenú námietku premlčania; žalobca potom nepreukázal, že ku späťvzatiu žaloby v časti zaplata sumy 301,60 eura pristúpil pre správanie žalovaného, a teda nepreukázal jeho procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti; uvedené má za následok povinnosť žalobcu nahradiť trovy konania v tejto časti žalovanému.

16. Možno teda uzavrieť, že žalobca bol úspešný v časti zaplata sumy 129,81 eura (z pôvodnej sumy 454,61 eura), v ktorej konajúci súd jeho žalobe vyhovel, čo predstavuje jeho úspech v rozsahu 28,55% (129,81 eura zo sumy 454,61 eura), pričom bol neúspešný v časti žaloby o zaplata sumy 23,20 eura, v ktorej konajúci súd jeho žalobu zamietol, a možno mu pričítať i zavinenie na zastavení konania v časti zaplata sumy 301,60 eura (z pôvodne uplatňovanej sumy 454,61 eura), keďže v tejto časti zoberal žalobu späť a dôvodom jeho dispozičného úkonu nebolo správanie žalovaného po podaní žaloby; úspech žalovaného spolu s procesným zavinením žalobcu na zastavení konania o zaplata sumy 301,60 eura potom predstavuje spolu 71,45% (301,60 eura + 23,20 eura) z celkovej sumy 454,61 eura). Celková úspešnosť žalovaného potom predstavuje 42,90% (71,45% - 28,55%). Vzhľadom na celkovú úspešnosť žalovaného v konaní patrí mu náhrada trov konania voči žalobcovi. Vychádzajúc z týchto skutočností, odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,90%; o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

17. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalobcovi, ktorý úspech nemal, plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).